

Radostný pôst

Prajem vám radostné Pôstne obdobie! O Pôste zvyčajne neuvažujeme ako o radostnom období, no mali by sme. Naozaj je Pôstne obdobie *ponuré* – bez radosti? Je možné, aby bolo Pôstne obdobie aj radostné? A ak áno, čo má byť dôvodom mojej radosti v Pôstnom období? Áno, počas Pôstneho obdobia sa môžem radovať. A prečo? Pretože Boh je dobrý. Pretože Boh, v ktorého verím, je Dobrota sama, Dobrota v tej najkoncentrovanejšej podobe, akú si len viem predstaviť, a ešte nekonečne viac. V čom sa táto Božia dobrota voči mne a všetkým ľuďom prejavuje? Predovšetkým v troch veciach: v našom stvorení, vykúpení a posvätení. A práve nad týmito tromi vecami uvažujeme v Pôstnom a Paschálnom období. Boh mňa i teba – len preto, že je dobrý – láskavo stvoril, vo veľkých bolestiach vykúpil a horlivo pracuje na mojom posvätení. Stvoril nás z prachu zeme, potom nás z neho pozdvihol a napokon nám dáva miesto medzi anjelmi, ba na svojom tróne. A to je dôvod na večnú radosť, do ktorej sa môžeme ponárať už počas tohto Pôstneho obdobia. Je teda Pôst radostné obdobie? Určite; a je to tak vďaka Božej láske a доброте. Ako by sme sa vlastne mohli neradovať, keď je Boh k nám taký dobrý? Obdobie veľkého pôstu je po Pasche azda najdôležitejším obdobím liturgického roka Cirkvi, počas ktorého nás Boh pozýva väčšmi sa k nemu priblížiť. Keď na toto Božie pozvanie odpovedáme, prichádzame na to, aké máme šťastie, že on je naším útočiskom a našou pevnosťou. A naše opravdivé šťastie spočíva práve v Božom požehnaní. Spoločne spoznávajme dobrotu a lásku nášho nebeského Otca! Rozpomeňte sa na všemožné veci, ktoré Boh vykonal už od stvorenia sveta, a pochopíte, že on je Otec, ktorý nás od vekov miluje a stará sa o nás. Predstavte si, že vždy, keď Boh stvorí nového človeka, dá si záležať na tom, aby mu dal celkom nové a neopakovateľné odtlačky prstov. Tie sú akoby jeho osobným podpisom, ktorý hovorí: „*Toto je moje dieťa*.“ A aj keď sme zblúdili, Boh bol taký dobrý, že sa nás nikdy nevzdal – ani na jediný okamih. A keď prišla plnosť času, náš dobrý Otec z nesmiernej lásky k svetu „dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16). Vlož do tejto vety svoje meno! „*Boh ma miloval tak veľmi, že poslal svojho Syna, Ježiša, aby som nezahynul, ale aby som s ním naveky žil*.“ A keď uvidíš v chráme iných veriacich, pripomeň si, že „Boh miloval tohto brata či sestru v Kristovi tak veľmi“, že ich považoval za hodných najvyššej obety – obety vlastného Syna. Takto hlboko miluje Boh každého jedného z nás – a takto hlboko miluje celý svet! Bratia a sestry, máme dobrého, naozaj dobrého Boha. Čím sa teda odvdáčime Pánovi za všetko, čo nám dal a čo pre nás urobil (Ž 116, 12)? Áno, nikdy sa mu nedokážeme úplne odvdáčiť za jeho nesmiernu lásku, ktorou nás zahrnul. Pár vecí však spraviť môžeme. V prvom rade sa môžeme zaviazat' ku každodennej modlitbe. Môžeme Ježišovi povedať: „*Milujem ťa, Pane, viac než čokoľvek iné v mojom živote, viac než všetky dobré veci v ňom*.“ Môžeme prijímať Ježiša v Eucharistii a ďakovať mu za to, že opustil svoj nebeský trón len preto, aby nás vykúpil. A niekedy počas Pôstneho obdobia sa môžeme stretnúť s Ježišom vo sviatosti zmierenia a vypočuť si jeho slová útechy a odpustenia: „*Ani ja ťa neodsudzujem*“ (Jn 8, 11). Náš Otec v nebi vie dávať dobré dary svojim deťom. Kiež sme my všetci ochotní prijať ich. A kiež všetci prežívame Pôst plný radosti! Želám Pôstne obdobie plné radosti z Božej dobroty!